

Узагальнюючи, слід зазначити, що за сучасних умов існування підприємств в основі стратегічного управління інвестиційно-інноваційної діяльності повинно лежати комплексне забезпечення управління ресурсами на всіх стадіях виробництва, тобто такими ресурсами, як науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, фінансовими, матеріальними та нематеріальними, а також самим вагомим ресурсом, як персонал.

ЛІТЕРАТУРА

1. Коваль Н. В. Удосконалення підходів до оцінки ефективності інвестиційних проектів / Н. В. Коваль // Інвестиції: практика та досвід. – 2008. – № 3. – С. 17.
2. Ілляшенко К. В. Вплив розвитку кредитно-фінансової системи на інвестиційні процеси в АПК України [Електронний ресурс] / К. В. Ілляшенко. – Режим доступу : <http://www.dspace.uabs.edu.ua>.
3. Дорошенко І. О. Управління ефективністю інноваційного розвитку як основа забезпечення сталого розвитку регіону / І. О. Дорошенко // Економіка харчової промисловості. – 2009. – № 4. – С. 21–25.

УДК 336.647

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

*Міняйленко К. М., студентка групи Б 4/3
Науковий керівник – асистент Боднар О. А.
Миколаївський національний аграрний університет*

Сьогодні розвиток інноваційної діяльності виступає як процес забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств на світовому ринку. Для ефективної реалізації інноваційного розвитку потрібна значна кількість фінансових ресурсів, деяка тактика, а скоріше стратегія для їх залучення і потім використання.

Необхідність розвитку інноваційної діяльності в Україні зумовлена соціально-економічною ситуацією, і є очевидною. І враховуючи стан економіки нашої країни, для якої характерні складність залучення інвестиційних коштів у зв'язку з дефіцитом фінансових ресурсів, доцільно вважати, що проблема фінансового забезпечення інноваційної діяльності в Україні набуває все більшої актуальності.

Різноманітні аспекти фінансування інноваційної діяльності вивчали як зарубіжні, так і вітчизняні автори, серед них Покровний М., Колодізев О.М., Рудь Н. Т., Степаненко Н. В., Турило А. М., Шаповалова Л.А., Юркевич О.М., Крисальний О.В., Б. Санто, В. Дергачов.

Для початку потрібно розглянути, що ж таке інноваційна діяльність.

Під терміном “Інноваційна діяльність” ряд учених вбачає діяльність, спрямовану на пошук можливостей інтенсифікації виробництва та

задоволення суспільних потреб у конкурентоспроможних товарах і послугах завдяки використанню науково-технічного та інтелектуального потенціалу [1].

Інноваційна діяльність, за С. Покропивним, – це процес, спрямований на розроблення й реалізацію результатів закінчених наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень у новий чи вдосконалений продукт, реалізований на ринку, використовуваний у практичній діяльності, а також зв'язані з цим додаткові наукові дослідження й розробки [2].

Зрозумівши поняття “інноваційної діяльності” доцільно розглянути саме фінансове забезпечення інноваційної діяльності.

О.М. Колодізев пропонує під фінансуванням інноваційного розвитку розуміти сукупність економічних відносин, які виникають при пошуку, залученні і ефективному використанні фінансових ресурсів, а також методів і форм впливу цих ресурсів на інноваційний розвиток економіки [3].

Елементами системи фінансування інноваційної діяльності є різноманітні джерела. Вважаємо, що основними джерелами інвестицій можуть виступати:

- власні фінансові кошти підприємств (інвестиції з прибутку виробництва);
- кошти державного бюджету, бюджетів муніципальних утворень;
- кошти спеціальних позабюджетних фондів;
- кредити;
- кошти лізингового фонду;
- грошові кошти фінансових структур;
- вільні грошові кошти населення;
- іноземні інвестиції [4].

Для більшості країн світу саме кошти державного бюджету є фундаментом формування фінансового забезпечення інноваційної діяльності. А для України характерний зовсім інший підхід, в якому держава бере мінімальну участь.

Так, у 2015 році основним джерелом фінансування інвестицій залишаються саме власні кошти підприємств і організацій, частка яких становить 67,5% загального фінансування інновацій. Така ж ситуація спостерігається і за попередніми роками. Частка коштів державного бюджету становить лише 2,5% у звітному році [5].

Таким чином, роль держави у розвитку інновацій досить мізерна. Навіть кошти іноземних інвесторів займають більшу частку – 3% у 2015 році.

Перед нами постає питання – як тоді можна очікувати розвиток наукових технологій і різних інновацій, якщо держава майже взагалі не бере участі у фінансовому забезпеченні інноваційної діяльності?

Провівши дослідження, стає зрозуміло, що сучасна ситуація в Україні потребує повної реконструкції. А фінансове забезпечення інноваційної діяльності повинно стати головним завданням інноваційної політики. Доречно було б запровадити якісну систему державної фінансової підтримки

інноваційної діяльності та створити заходи для стимулювання збільшення інвестицій у наукову сферу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Загородній А. Г. Фінансово-економічний словник / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк. – К.: Знання, 2007. – С. 258-260.
2. Покропивний С. Ф. Інноваційний менеджмент у ринковій системі господарювання / С. Ф. Покропивний // Економіка України. – 2005. – № 3. – С. 24.
3. Колодізев О. М. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку національної економіки / О. М. Колодізев. – Суми, 2010. – 40 с.
4. Жук М. М. Організаційно-економічні механізми активізації інноваційних процесів АПК України/ М. М. Жук. – Кам'янець-Подільський, 2015. – 204 с.
5. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК 336.02

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІ ІНСТРУМЕНТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Резніченко А. М., студентка групи Б 4/3

Науковий керівник – асистент Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет

Серед механізмів регулювання важлива роль належить фінансово-кредитним інструментам, зокрема у сфері інноваційного розвитку підприємництва. Підприємництво правомірно розглядати в ролі однієї з ключових економічної системи, оскільки потреба в ньому зумовлюється необхідністю забезпечення соціально-економічної стабільності в державі й виробничої ефективності.

В умовах динамічного розвитку сучасного суспільства головним напрямом стимулювання економічного зростання суб'єктів підприємництва є інноваційний розвиток, що передбачає використання принципово нових прогресивних технологій, перехід до випуску високотехнологічної продукції та розробку механізмів реалізації управлінських рішень в інноваційній діяльності. Сучасний стан національної економіки потребує інтенсивної інноваційної діяльності, ефективної організації процесу досліджень і розробок, нововведень, стратегічного управління в інноваційній діяльності кожного підприємства. Для зміцнення своїх позицій на ринку та ефективної інноваційної діяльності, підприємницькі структури змушені шукати нові джерела й форми інвестування та формувати дієву систему заходів щодо їхньої фінансово-кредитної підтримки [1].

Необхідна умова інноваційного розвитку підприємницьких структур – наявність ефективного фінансово-кредитного забезпечення, тому важливо на